

شگفتا نه با نوي جنوبي در شمال؛ زني که نماد خودکفایي گيلان شد

ره‌نگاران/ بانویی از خوزستان با مهاجرت به گیلان، با نگاه علمی و پشتکار مثال‌زدنی، پرورش سنتی گاومیش را به صنعتی مدرن بدل کرده و گیلان را به قطب اصلاح‌نژاد این دام در کشور رسانده است.

به گزارش [با یگاه اطلاع‌رسانی ره‌نگاران-فاطمه لطیفی](#): در همه فصل‌های توسعه و در هر صفحه از تاریخ معاصر ایران، ردپای زنان دیده می‌شود؛ زنانی که در پشت‌صحنه‌ی کشاورزی، دامداری، صنایع‌دستی و کارهای خانگی، چرخه‌ی معیشت را بی‌صدا به گردش درمی‌آورند. آنان نه تنها نیمی از جمعیت کشورند، بلکه ستون‌های پنهان اقتصاد ملی محسوب می‌شوند؛ ستون‌هایی که با دستانی سخت‌کوش و نگاهی صبور، زندگی را از دل خاک، باران و تلاش بیرون می‌کشند.

بانوان، ستون‌های پنهان اقتصاد ایران

در روستاهای ایران، بانوان تنها همسران و مادران خانواده نیستند؛ آنان مدیران کوچک‌ترین واحدهای اقتصادی‌اند. از فرآوری لبنیات تا تولید صنایع‌دستی و محصولات بومی، زنان روستایی هم‌زمان نقش کارگر، حسابدار، مدیر تولید و بازاریاب را ایفا می‌کنند. با این حال، صدای آن‌ها در هیاهوی اقتصاد کلان کمتر شنیده می‌شود.

در روزگار امروز، که اشتغال و تولید به دغدغهای ملی تبدیل شده، بانوانی هستند که فراتر از نقشهای سنتی، پرچمدار نوآوری و دانش در تولید شده‌اند. آنان با استفاده از علم روز و نگاهی خلاق، مسیرهای تازه‌ای برای توسعه پایدار در مناطق محروم گشوده‌اند. یکی از این چهره‌های الهام‌بخش، «فاطمه دريساوی» است؛ بانوی خوزستانی ساکن گیلان که توانسته است گیلان را به «بانک زن گاومیش اصلاح‌نژاد کشور» تبدیل کند.

روایتی از خوزستان تا گیلان؛ مسیری از خاک تا شکوفایی

صبح آفتابی یک روز پاییزی دل‌انگیز، در میان انبوه درختان رنگ به رنگ و تبکرده، از میان جاده‌های پرپیچ و خم و چاله و چوله، خودم را به روستایی در حوالی رضوانشهر رساندم، روستایی که حالا با قدم یک بانو، آوازه اش در گیلان و ایران پیچیده است.

روستای هاشم‌آباد هفت‌دغنان؛ جایی که یک زن جنوبی، با پشتکار و دانایی، روایت تازه‌ای از کارآفرینی روستایی را رقم زده است. وارد روستا می‌شویم و پرسان پرسان خودمان را به سوژه مورد نظر رساندیم. تا به حال گاومیش‌ها را از نزدیک ندیده بودم، در پشت ظاهر زمخت و زشت‌شان، باطنی پر خیر و برکت نهفته است و بر خلاف

این ظاهر زشت، باطنی مثبت و ارزشمند داشتند و این درس که نباید هر چیزی را از روی ظاهرشان قضاوت کرد. مشغول عکاس گاو میش‌ها بودن که بانویی با قدی نسبتاً بلند و کشیده، خودش را به ما رساند، «فاطمه» بود، دختر جنوبی که حالا خودش را بانوی گیلان می‌شناسد.

«فاطمه دريساوی» بانویی از تبار خوزستان که پس از ازدواج و مهاجرت به گیلان، نه تنها با فرهنگ این دیار عجین شد، بلکه با نگاهی علمی به حرفه‌ی بومی همسرش، مسیر تازه‌ای در دامداری و اقتصاد محلی گشود.

این بانوی خوش‌ذوق جنوبی پس از خوش و بـِش و استقبال گرم و مهربانانه، باب گفتگو را می‌گشاید و می‌گوید: از سال ۱۳۸۳، بعد از مهاجرت از شهر به روستای همسرم در هاشم‌آباد، با سه رأس گاو میش شروع کردیم. همان زمان فهمیدم که پرورش گاو میش فقط یک شغل نیست، بلکه یک فرصت بزرگ اقتصادی است. تصمیم گرفتم این حرفه را علمی و هدفمند دنبال کنیم و به فضل خدا، امروز گیلان پرچمدار پرورش گاو میش اصلاح‌نژاد در کشور است.

گیلان؛ پرچمدار اصلاح‌نژاد و پرورش علمی گاو میش

به گفته این بانوی کارآفرین، گیلان با اقلیم مرطوب، خاک حاصلخیز و تالاب‌های فراوان، بهترین بستر طبیعی برای پرورش گاومیش در ایران است.

دریساوی گفت: وجود مزارع، تالاب‌ها و مرداب‌های متعدد، باعث شده گاومیش‌ها به‌خوبی با شرایط گیلان سازگار شوند. ما توانستیم با بهره‌گیری از روش‌های علمی، پرورش این دام را از شکل سنتی به اصلاح‌نژاد و نیمه‌صنعتی تغییر دهیم.

وی با اشاره به اینکه پرورش گاومیش اصلاح‌نژاد بازدهی اقتصادی بالایی دارد، می‌گوید: اکنون دامداران شرق گیلان زیرمجموعه‌ی ما فعالیت می‌کنند و به شکل مستقیم از آموزش‌ها و تجربه‌های ما بهره می‌برند.

زنان؛ قلب تپنده‌ی اقتصاد روستایی

این بانوی موفق با تأکید بر نقش زنان در پویایی روستاها گفته: در بیشتر مناطق روستایی، بانوان بار اصلی فرآوری شیر و تولید لبنیات را به دوش می‌کشند. اگر صنایع تبدیلی در روستاها شکل نگیرد، اقتصاد روستا روی شانه‌های زنان می‌چرخد.

دریساوی حمایت‌های همسرش، علاقه به کار و بهره‌گیری از دانش روز را سه عامل اصلی موفقیت خود می‌داند و می‌گوید: هیچ کاری بدون عشق، پشتکار و آگاهی پایدار نمی‌ماند. اگر قرار است توسعه اتفاق بیفتد، باید از درون خانواده و از دل روستا آغاز شود.

تحقق بانک ژن گاومیش ایران با دست خالی

داستان موفقیت دریسای از سرمایه‌ای پنج میلیون تومانی آغاز شد. امروز اما مزرعه‌ی این بانوی خوزستانی در گیلان، نه تنها منبع تأمین لبنیات برای استان است، بلکه به «بانک ژن گاومیش اصلاح‌نژاد کشور» تبدیل شده است.

به گفته دریسای، گیلان اکنون تأمین‌کننده‌ی گوساله‌های نر اصلاح‌نژاد برای کل کشور است. پیشتر، این نیاز با واردات از ایتالیا تأمین می‌شد، اما حالا کشورمان در این زمینه کاملاً خودکفا شده است.

بازار شیر گاومیش؛ از گیلان تا پایتخت

این بانوی کارآفرین معتقد است؛ شیر گاومیش، به دلیل طبع گرم، چربی بالا و طعم خاص، در بازارهای داخلی جایگاه ویژه‌ای دارد.

به گفته دریسای، بخشی از شیر تولیدی ما به استان‌های تهران، اصفهان، البرز، سمنان و زنجان ارسال می‌شود. گیلان ظرفیت آن را دارد که به یکی از صادرکنندگان لبنیات و فرآورده‌های گوشتی گاومیش به کشورهای حاشیه خزر تبدیل شود.

مدیرعامل اتحادیه گاومیشداران گیلان، طرح هادی روستایی را از موانع اصلی توسعه دامداری می‌داند و می‌گوید:

این طرح به‌جای تسهیل زندگی روستایی، در گیلان به مانعی برای توسعه فعالیت‌های دامداری تبدیل شده است. باید قوانین بازنگری و با واقعیت‌های اقلیمی گیلان تطبیق داده شود.

دریساوی معتقد است؛ یارانه‌ها باید در ابتدای زنجیره تولید پرداخت شوند تا هزینه‌های دامداران کاهش یابد و قیمت محصولات برای مصرف‌کننده متعادل شود.

الگویی از جنس دانش، صبر و اراده

«فاطمه دریساوی» تنها یک کارآفرین نیست؛ او نماد زنانی است که با صبر، عشق و دانش، چرخ‌های خاموش اقتصاد محلی را به حرکت درمی‌آورند. از دل یک روستای گیلانی، با سه رأس گاومیش، امروز «بانک ژن ملی» شکل گرفته است.

این بانوی خوزستانی که حالا خودش را گیلانی می‌داند، نماینده نسلی از زنان ایرانی است که ثابت کرده‌اند برای ساختن آینده، نه سرمایه‌های کلان، بلکه ایمان، پشتکار و دانش کافی است.

